

губихсе, и не знамъ сега гдѣ отхождамъ. Това момѣ казавшей, сожалѣ и царскій сынъ, и тури я отъ задъ на коня. Скверна та же мома тога показа му единъ пѣть, и отведе го при една пещера, и рече му: Нужда е да влезнемъ тува вътре, и влезна. Царскій же сынъ чувши вътре молва многу и выканіе, надникна на дупка та, да види, каковъ е онай выкъ, и виде мома та преобразена на ламія, коя то думаше на други те тамо ламіи: те ви доведохъ одного юноша (момче). Они же речекоха и: иди го доведи вътре. Царскій же сынъ чувши това, пустисе да бега. Она обаче оттекши скоро, възсѣдна отзадъ на коня му, какво то и прежде. Юношу же много уплашившуся, мома та рече му: О юноше, защо си се уплашилъ толко и треперишь; Онъ же рече: смыслихъ одного челоуѣка отъ другаре те си и отъ сверсницы те си. Мома та же рече му: моли баща си да те избави отъ тоя страхъ. И момче то рече: мнимъ, защо нити баща ми може да ме избави отъ това зоключеніе: и абіе дигна очи те си горе на небо то и рече те си, и помолисе сосъ слезы, думаящи: Владыко Христе, помогни ми рабу твоюму, и избави ме отъ това дѣволско страшилище. И така помолившуся прилѣжно, падна бѣсъ долу на земля та, и като пораженъ валяшесе. Онъ же избавившися, отиде въ бащины те си палаты.